

රඹර් කර්මාන්තයේ ප්‍රගතියට අත්වැල් බැඳ ගත යුතු ගොවි, පර්යේෂණ සහ උපදේශන සංයෝජනය

ඒ. නුගවෙල

1883 වර්ෂයේ ශ්‍රී ලංකාවේ රඹර් වගාව ආරම්භ වූ අවදියේ දී ඵලදායීතාවය එනම් හෙක්ටයාරයකින් වසරට ලැබෙන කිරි ප්‍රමාණය කිලෝග්‍රෑම් 400 ක පමණ විය. නමුත් මේ වන විට ඉඩම් හිමියන්, හෙක්ටයාරයකින් කිලෝ 1250 ක පමණ ඵලදාවක් ලබා ගැනීමට සමත් ව ඇත. එනම් ඵදා මෙදා තුර රඹර් ඉඩම් වල ඵලදායීතාවය 212%ක් පමණ ඉහළ ගොස් ඇත. එනම් සාමාන්‍යයෙන් වාර්ෂිකව 1.6% පමණ ඵලදායීතාවයේ වර්ධනය පෙන්නුම් කර ඇත. කෙසේ වෙතත්, රඹර් වගාවක් ස්ථාපනයට සහ නඩත්තුවට සඳහා යන විදදම් ඵලදායීතාවයේ වර්ධනයට වඩා වැඩි වේගයකින් ඉහළ යාමේ ප්‍රවණතාවයක් පවතී. මෙවැනි තත්වයක් යටතේ දැනට පවත්වාගෙන එන ලාභදායීතාවය තවදුරටත් පවත්වාගෙන යාමට ස්වභාවික රඹර් සඳහා ලැබෙන මිලෙහි වැඩිවීමක් සිදුවිය යුතුය. මිල තීරණයට කරුණු රාශියක් බලපාන අතර ගොවීන්ට ඒ සම්බන්ධව සෘජු බලපෑමක් කළ නොහැක. වෙනත් ඕනෑම වෙළඳ භාණ්ඩයක මෙන් ස්වභාවික රඹර් මිල ද අවිනිශ්චිතය. නමුත් ගොවීන්ට ලාභදායීතාවය පවත්වා ගැනීමට මිල මත පමණක් ම නොයැපී උපයෝගී කරගත හැකි තව එක් උපක්‍රමයක් ඇත. එනම් තම තමන්ගේ ඉඩම්වල ඵලදායීතාවය ඉහළ නැංවීමයි. උද්ධමනය හේතුවෙන් නිෂ්පාදන මිල වැඩිවීම පාලනය කිරීම ඵලදායීතාවය ඉහළ නැංවීමෙන් සාර්ථකව කළ හැක.

ශ්‍රී ලංකා රඹර් පර්යේෂණ කටයුතු ආරම්භ වී 2009 වසරට වසර සියයක් සපිරෙන අතර ඒ ප්‍රෞඩ ඉතිහාසය තුළින් හෙක්ටයාරයකින් වසරකට කිලෝග්‍රෑම් 3000 ක් පමණ ඵලදායීතාවයක් ලබාගත හැකි තාක්ෂණ ක්‍රම රඹර් ඉඩම් හිමියන්ට හඳුන්වා දී ඇත. එහෙත් අප ගොවීන් සාමාන්‍යයෙන් තවමත් ලබා ගනුයේ හෙක්ටයාරයකට වසරකට කිලෝග්‍රෑම් 1250 පමණ ඵලදායීතාවයකි. මෙය ලබාගත හැකි ඵලදායීතා විෂවයෙන් 50% ටත් වඩා අඩු ප්‍රමාණයක් වන අතර ලෝකයේ ස්වභාවික රඹර් වගා කරන වෙනත් රටවල් අතරින් සමහර රටවල්වල ජාතික ඵලදායීතාවයටද වඩා අඩු අගයකි (වගුව 1).

අසල්වැසි ඉන්දියාවේ ගොවීන්ගේ රඹර් ඉඩම්වල නිර්දේශිත කෘෂි පිළිවෙත් භාවිතය ඉහළ මට්ටමක පැවතීම එම රටෙහි ඵලදායීතාවය වැඩි කර ගැනීමට ඉවහල් වී ඇත. සමහර රටවල කෘෂි පිළිවෙත් අනුගමනය ඉහළ මට්ටමක නොවුනත් ඉඩම්වල සරභාවය සහ හුදුසු දේශගුණය ඉහළ ඵලදායීතාවයට හේතු වී ඇත. උස්ත කරුණු ඒ ආකාරයෙන්ම නොපැවතීම අප රටේ ඵලදායීතාවය අඩු වීමට හේතු වී ඇත. එනමුත් රඹර් වගාවකට කරන ආයෝජනයෙන් උපරිම ලාභ ලබාගැනීමටත්, උද්ධමනය හේතුවෙන් සිහු ලෙස වැඩිවන නිෂ්පාදන මිල වැඩිවීම සහ මිල උච්චාවචනය වැනි අභියෝගවලට සාර්ථකව මුහුණ දීමටත් රඹර් ඉඩම්හිමියන් තම ඉඩම්වල ඵලදායීතාවය වැඩි කර ගැනීමට ක්‍රියා කළ යුතු කාලය එළඹී ඇත.

වගුව අංක 1. 2007 වසරේ දී රබර් වගන ප්‍රධාන රටවල් සිහිපයක මුළු නිෂ්පාදනය සහ වලදායීතාවය

රට	වලදායීතාවය (කිලෝ/හෙක්ටයාරය)	නිෂ්පාදනය (මෙට්‍රික් ටොන්)
අයිවරි කෝස්ට්	1836	192
ඉන්දියාව	1767	811
තායිලන්තය	1750	3063
කැමරූන්	1699	62
වියට්නාමය	1645	602
ශ්‍රී ලංකාව	1241	120
චීනය	1221	600
මැලේසියාව	1092	1201
ඉන්දුනීසියාව	1008	2797
මුසිලය	976	108

නිර්දේශිත කෘෂි පිළිවෙත් අනුගමනය කිරීමට ගොවිතට වම කරුණු දැන ගැනීමට ක්‍රමවේදයක් මුලින්ම තිබිය යුතුය. කුඩා රබර් ඉඩම්හිමියන්ට මෙම දැනුම ලබාදීම රබර් සංවර්ධන දෙපාර්තමේන්තුවේ සහ ශ්‍රී ලංකා රබර් පර්යේෂණායතනයේ උපදේශන සේවා දෙපාර්තමේන්තුවේ ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන්ගේ වගකීම වේ. මෙම නිලධාරීන් සෑම රබර් වගා කරන ප්‍රදේශයකම ස්ථානගත කර ඇත. මීට අමතරව කුඩා ඉඩම්හිමියන්ගේ සමීප මහින් සංවිධානය කරන රැස්වීම්වලට ශ්‍රී ලංකා රබර් පර්යේෂණායතනයේ නිලධාරීන් සෘජුව සහභාගී වී අවශ්‍ය දැනුම ලබා දෙන අවස්ථා ද ඇත. විශේෂිත ගැටලු සඳහා උත්තර ක්ෂේත්‍ර නිලධාරීන්ගේ ඉල්ලීම පරිදි අදාළ ඉඩම්වලට ගොස් උපදෙස් ලබා දීම ද ශ්‍රී ලංකා රබර් පර්යේෂණායතනයේ නිලධාරීන් විසින් සිදු කෙරේ. ඉහත මාසිකව පැවැත්වෙන විද්‍යාත්මක රැස්වීම්, එක් එක් වතු සමාගම්වලින් සංවිධානය කරන වැඩමුළු සහ විවිධ වතු වලින් ඉල්ලා සිටින උපදේශන වාරිකාවලට සහභාගී වී ශ්‍රී ලංකා රබර් පර්යේෂණායතන නිලධාරීන් විශාල වතු සඳහා කෘෂි පිළිවෙත් පිළිබඳ දැනුම ලබා දෙනු ලැබේ.

තවද, ශ්‍රී ලංකා රබර් පර්යේෂණායතන විසින් සෑම වර්ෂයකම පළ කරනු ලබන උපදේශන පත්‍රිකා ඇතුළු ප්‍රකාශන මගින්, රබර් ඉඩම්හිමියන්ට කෘෂි පිළිවෙත් සම්බන්ධව දැනුමක් ලබාදීමට කටයුතු සලකා ඇත. මීට අමතරව ඕනෑම රබර් ගොවියෙකුට අවශ්‍ය වූ විට පර්යේෂණායතනයේ ඕනෑම දෙපාර්තමේන්තුවක් හෝ අංශයක් සම්බන්ධ කර අවශ්‍ය විශේෂිත තොරතුරු සහ උපදෙස් ලබාගත හැක.

අදාළ කෘෂි පිළිවෙත් සම්බන්ධව දැනුවත් වූ පසු තම තමන්ගේ වගාවල වම තාක්ෂණය අනුගමනය කිරීමට යුද්ධ ක්‍රමවේදයක් ඉඩම් හිමියන් සකස් කරගත යුතුය. ඉඩම් හිමියා විසින් ම තම ඉඩමෙහි වගා කටයුතුවල නියැලේ නම් නිවැරදි කෘෂි පිළිවෙත් අනුගමනය කිරීම තරමක් සරල ක්‍රියාවක් වනු ඇත. එසේ නොමැති නම් එනම් වෙනත් සේවකයින් මගින් වම ක්‍රියාව සිදුකර ගනී නම් ඒ සඳහා යහපත් කළමනාකරණයක් අවශ්‍ය වනු ඇත.

උපදේශක සේවාවන් කොතෙකුත් තිබුණද රබර් වගාවන් හි කෘෂි පිළිවෙත් අනුගමනය කිරීම තරමක් පහළ මට්ටමක පවතින බව පෙනේ. දිවයිනේ සාම්ප්‍රදායිකව රබර් වගා කරන ප්‍රදේශවල කුඩා රබර් ඉඩම් හිමියන් භාවිතා කරන ලද සමීක්ෂණ මගින් මේ බැව් සනාථ වේ.

රබර් ගසක වර්ධනය වන බද්ධ සන්ධිස්ථානයේ සිට සෙ.මී. 120 ක් ඉහළින් වට ප්‍රමාණය මැන තීරණය කරනු ලැබේ. රබර් වගාවක අපරිණත අවධියේ දී වසරකට සෙ.මී. 10 ක වර්ධන වේගයක් පැවතිය යුතුය. සමීක්ෂණයට භාවිතා කළ කුඩා රබර් ඉඩම් හිමියන් ගේ ගස්වල වර්ධන වේගය පැවතුණේ එම සාක්ෂාත් කරගත හැකි වර්ධන වේගයෙන් 70% පමණි (වගුව 2). මෙහි ප්‍රතිඵලය වනුයේ රබර් වගාවන්හි අපරිණත කාලය වැඩි වීමත්, වගාව පරිණත අවධියට ලඟා වූ පසු ඉන් ලබාගත හැකි ඵලදායිතාව අඩු වීමත් ය. මෙම තත්ත්වය දියුණු කර ගැනීමට නිර්දේශිත කෘෂිපිළිවෙත් වල භාවිතයද දියුණු කළ යුතු බව සමීක්ෂණයට භාජනය කළ කුඩා ඉඩම් 2 සහ 3 හි තොරතුරු විග්‍රහ කිරීමෙන් පෙනී යනු ඇත (වගුව 2).

රකිල කුලයට අයත් ආවරණ වැල් භාවිතා කර පස සංරක්ෂණය කිරීම සහ නියමිත උසේ දී අතු නොබෙදුණු ගස්වල පාර්ශ්වික අතු උත්තේජනය වැනි කෘෂි පිළිවෙත් අනුගමනයට විශාල මුදල් ප්‍රමාණයක් ආයෝජනය කිරීමේ අවශ්‍යතාවයක් නොමැත. කෙසේ වෙතත් එවැනි දෑ ද කුඩා ඉඩම් හිමියන් විසින් පිළිපැදීම අඩු මට්ටමක පැවතීම ගැටළුවකි. වගුව 2 හි දත්ත අනුව සමීක්ෂණයට ලක් කළ කුඩා රබර් ඉඩම්වල මුල් සහ පත්‍ර රෝග පාලනය ඉතාමත් සතුටුදායක මට්ටමක පවතී. කෙසේ වෙතත් පත්‍ර රෝග නොමැතිවීම, නිර්දේශිත රබර් ක්ලෝනවල රෝග සඳහා දක්වන ප්‍රතිරෝධය හිඟද සිදුවිය හැක. පොහොර භාවිතය සහ ආරක්ෂක වැටක් ඇති කිරීම යන නිර්දේශිත කරුණු පිළිපැදීමට වැඩි පිරිවැයක් දැරිය යුතුය. ඒ සම්බන්ධව ගොවීන්ගේ දැනුමත් ඒවා අනුගමනය කිරීමත් පහළ මට්ටමක පවතී. වගාවන් ස්ථාපනය කර ඇති ප්‍රදේශය අනුව සතුන්ගෙන් ඇතිවිය හැකි හානිය ප්‍රමාණාත්මකව වෙනස් වන අතර සමහර ප්‍රදේශ ඒ සඳහා ආරක්ෂාව ලබාදීම අත්‍යවශ්‍ය ම දෙයකි.

කුඩා රබර් ඉඩම් හිමියන්ගේ පරිණත වගාවලින් ලබාගත් දත්ත (වගුව 3) කෙරෙහි අවධානය යොමු කළ විට රබර් කිරි කැපීම හා සම්බන්ධව පිළිපැදිය යුතු තාක්ෂණික කරුණු ඉතාමත්ම පහත් මට්ටමකින් භාවිතා කර ඇති බව පෙනී යයි. මෙම තත්ත්වය රබර් කිරි නිස්සාරකයින්ගේ දැනුම, හැකියාව හෝ එම කරුණු දෙකම සිදුවිය හැක. රබර් කිරි එකතු කර ගැනීමට අවශ්‍ය පිලි, පොල්කටු රඳවන කම්බි සහ පොල්කටුවල භාවිතය ඉහළ මට්ටමක පැවතුණත් එම දෑ ගසෙහි ස්ථානගත කර ගන්නා ආකාරයද සතුටුදායක තත්ත්වයක නොපවතී. රබර් ගස්වල කිරි කැපීම ආරම්භ කරන උස සහ ප්‍රමිතියට අනුව ගස්වල කිරි කැපීම සඳහා ආධාරක ඉරි සලකුණු කිරීම ගස් වලින් උපරිම අස්වැන්නක් වැඩි කාලයක් තුළ දී ලබා ගැනීමට ඉවහල් වන කරුණකි. එසේ වුවත් මෙම කරුණු පවා ඉතා පහළ මට්ටමකින් අනුගමනය කර තිබූ බව සමීක්ෂණ දත්ත පෙන්නුම් කරයි (වගුව 3). පරිණත වගාවන්හි දක්නට ලැබෙන මෙම දුර්වලතා හේතුකොට ගෙන රබර් කිරි නිස්සාරකවරුන්ගේ සහ රබර් ඉඩම්හිමියන්ගේ ආදායම් තත්ත්වය සැලකිය යුතු මට්ටමකින් පහත වැටෙනු ඇත. වර්ෂාව හේතු කොට ගෙන රබර් වගාවන්හි කිරි කැපීම නොහැකි දින වසරකට සියයකටත් වැඩිය. එම දින ගණන අවම කර සේවක සහ ඉඩම් හිමියන්ගේ ආදායම් තත්ත්වය වැඩි ආවරණ භාවිතය තුළින් වැඩිකර ගත හැකිවුවත් එම තාක්ෂණය අනුගමනය කිරීමද පවතින්නේ ඉතාමත්ම පහළ මට්ටමක ය.

වගුව 2. කුඩා ඉඩම් හිමියන්ගේ අපරිණත වගාවන්හි නිර්දේශිත කෘෂි පිළිවෙත් අනුගමනය කිරීම

කෘෂි පිළිවෙත්	කුඩා ඉඩම් හිමියන් සහ නිර්දේශිත කෘෂි පිළිවෙත් අනුගමනය කිරීම ප්‍රතිගතයක් ලෙස						වැඩිපුර	මුදල්	මිලියන
	1	2	3	4	5	6			
පාංශු සංරක්ෂණය (යාන්ත්‍රික.)	75	00	100	00	100	50	55	00	100
පාංශු සංරක්ෂණය (ජීව විද්‍යාත්මක)	50	00	80	10	90	00	38	00	90
චල් මර්දනය	60	00	80	10	90	60	50	00	90
ගස වටා වේදිකාව	50	00	100	100	100	75	70	00	100
ගස වටා චල් මර්දනය	80	00	80	100	95	45	67	00	100
ගසේ වර්ධනය	70	50	90	70	75	60	70	50	90
අතු බෙදීම	00	00	00	50	50	80	30	00	80
පත්‍ර ටෝන	90	100	90	100	100	100	97	90	100
මුල් ටෝන	100	100	100	100	90	100	98	90	100
පොහොර මිශ්‍රණය	100	100	100	නොදැන	නොදැන	100	-	-	-
පොහොර ප්‍රමාණය	නොදැන	නොදැන	නොදැන	නොදැන	නොදැන	නොදැන	-	-	-
මායිම්	50	00	00	100	75	50	46	00	100
වැට	00	00	00	25	50	50	21	00	50

රබර් ව්‍යාප්ති සේවයට අයත් නිලධාරීන් විශ්වාස කරන අන්දමට සේවක හිඟතාවය සහ ඔවුන්ගේ හැකියාවන්වල ඇති දුර්වලතාවයන් කෘෂි පිළිවෙත්වල අනුගමනය අඩු මට්ටමක පැවතීමට හේතු වී ඇත. සේවකයින්ගේ දැනුම සහ හැකියාවන් දියුණු කිරීමට යොදා ගන්නා සේවකයින් නිරන්තරයෙන් වෙනස් වීම ද බාධාවකි. සමහර රබර් ඉඩම් හිමියන් තම තමන්ගේ වගාවන්හි නියමිත කෘෂි පිළිවෙත් අනුගමනය කිරීමට උනන්දුවක් නොදැක්වීමත් තවත් සමහරුන් ඔවුන්ගේ ඉඩම්වල පදිංචි නොවීමත් කෘෂි පිළිවෙත් අනුගමනය නොවීමට හේතුවන බව ව්‍යාප්ති නිලධාරීන් පවසයි. කාමාන්‍යයෙන් ව්‍යාප්ති නිලධාරියෙකුට වගකීම පැවරෙන කොට්ඨාශයක කුඩා රබර් ඉඩම් හිමියන් 1500 ට වැඩි ප්‍රමාණයක් සිටීමත්, ඔවුන්ට ලබා දී ඇති ප්‍රවාහන පහසුකම් වල සීමා කිරීම් නිසාත් එක් එක් ඉඩම් හිමියෙකු වෙනුවෙන් ලබාදිය හැකි අවධානය අඩුවීම ද කුඩා රබර් ඉඩම් හිමියන්ගේ ඉඩම් වල පවතින දුර්වලතාවලට හේතු විය හැක. කෙසේ වෙතත් ව්‍යාප්ති නිලධාරීන්ට ලබා දී ඇති සම්පත් වලින් උපරිම සේවාවක් ලබා දීමට කාර්යක්ෂමව ව්‍යාප්ත කටයුතු සැලසුම් කිරීම ද සිදුකළ යුතුව ඇත.

සමහර නිර්දේශිත පිළිවෙත් අනුගමනය කිරීම සඳහා ගොවීන්ට වැඩි පිරිවැයක් දැරීමට සිදුවනු ඇත. වැඩි ආචරණ භාවිතය, පොහොර භාවිතය සහ ආරක්ෂිත වැටක් ඉදිකිරීම මින් සමහරෙකි. කෙසේ වෙතත් මෙම කෘෂි පිළිවෙත් සඳහා සිදු කරන ආයෝජනයන් ආර්ථිකව වලදායී බව ගොවීන්ට පෙන්නුම් කිරීම අදාළ පර්යේෂණ නිලධාරීන්ගේ ද වගකීමකි. මේ සඳහා ආර්ථික විශ්ලේෂකයන් සිදු කර වම තොරතුරු උපදේශන නිලධාරීන් මගින් සහ සරල බසින් ලියැවුණු අත්පත්‍රිකා මගින් ඉඩම් හිමියන්ට ලබාදිය හැක.

වගුව 3. කුඩා ඉඩම් නිමියන්ගේ පරිණත වගාවල රබර් පර්යේෂණායතනය මගින් නිර්දේශිත කෘෂි පිළිවෙත් අනුගමනය කිරීම

කෘෂි පිළිවෙත්	කුඩා ඉඩම් නිමියන් සහ කෘෂි පිළිවෙත් අනුගමනය ප්‍රතිඵලයක් ලෙස										මධ්‍යය
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
කැපුමේ/බැවුම	00	00	20	00	00	00	00	20	00	60	10
කැපුමේ/ගැඹුර	80	00	00	60	00	60	80	40	00	00	32
කැපුමේ/දිග	00	00	00	20	00	20	20	00	00	00	06
පොත්ත පරිච්ඡේදනය	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00	00
කිරි වකඟු කරන බදුන්	60	100	100	100	100	100	100	100	100	100	96
රඳවන	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
පිහිලි	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
බදුන් ස්ථාන ගත කිරීම	00	100	40	20	100	20	20	80	00	00	38
වැනි ආවරණ	00	00	00	00	00	00	00	00	00	100	10
ආධාරක ඉරි	වැරදි	වැරදි	00	00	00	00	00	00	00	00	-
කැපුමේ /උස	වැරදි	නිවැරදි	නිවැරදි	වැරදි	වැරදි	වැරදි	වැරදි	වැරදි	වැරදි	නිවැරදි	-

රඹර් ඉඩමිවල වලදායිතාවය ඉහළ දැමීම අනාගත අභියෝගවලට සාර්ථකව මුහුණ දීමේ ප්‍රයත්නයේ දී ඉඩමිතිමියන් අභිවාර්යයෙන් ම කළ යුතුව ඇති දෙයකි. මේ සඳහා පර්යේෂණ ආයතනයන්, උපදේශන සේවා අංශයන්, ගොවිනුත් එකතුව පිළියෙල කරන ලද සැලසුමක් අනුව ක්‍රියාකළ යුතුව ඇත. මෙහිදී අදාළ සෑම පාර්ශවයක ම නවීන කළමනාකරණ සංකල්පයන්ද උපයෝගකර සීමිත සම්පත් වැඩි කාර්යක්ෂමතාවයකින් භාවිත කිරීම අභිවාර්ය කරුණක් වේ.

වැඩි ගොවීන් ප්‍රමාණයකට උපදේශන සේවයක් ලබා දීමේ දී සීමාසහිත සම්පත් කාර්යක්ෂමව භාවිතා කර හැකි එක් උපක්‍රමයක් නම් උපදේශන සේවා නිලධාරීන් ක්‍රියාකාරී ගොවි සමිති ඇති කර ගැනීමයි. එවැනි සමිති කාලිනව රැස්කර ඔවුන්ගේ ගැටළු හඳුනා ගැනීමත්, නවීන තාක්ෂණය ඔවුනට ලබාදීමත් සිදු කළ හැක. විවිධ කෘෂි පිළිවෙත් සාර්ථකව පිළිපැදීමෙන් ගොවීන්ට ලැබෙන ප්‍රතිලාභ ප්‍රායෝගිකව විදහා දැක්වීමට ආදර්ශ වගා භාවිතා කළ හැක. මේ සඳහා නව තාක්ෂණ සාර්ථකව භාවිතයට නැඹුරු කරගත හැකි සහ ප්‍රදේශයේ ඔහුනරයක් ගොවීන් නියෝජනය වන ආකාරයෙන් කුඩා ඉඩම් නිමියන් තෝරාගත යුතුව ඇත. ගොවීන් දැනුවත් කිරීමේ වැඩ සටහන් ද මෙවැනි ආදර්ශ වගාවල සිදු කිරීමෙන් එවැනි වැඩසටහන් වඩාත් කාර්යක්ෂමව කරගත හැකි වනු ඇත.

නිර්දේශිත කෘෂි පිළිවෙත් තම ඉඩමිවල අනුගමනය කිරීම සඳහා ගොවීන්ට ද විශාල කාර්යභාරයක් ඉටු කිරීමට ඇත. පළමුව එම පිළිවෙත් සම්බන්ධව හොඳ දැනුමක් ලබා එම පිළිවෙත් සම්බන්ධව විශ්වාසයක් ඇති කර ගත යුතුය. රඹර් වගාවක් යනු ගොවීන් විසින් පවත්වා ගෙන යන ව්‍යාපාරයක් වශයෙන් සැලකිය හැකි අතර නිර්දේශිත කෘෂි පිළිවෙත් භාවිතය එම ව්‍යාපාරය දියුණු කර ගැනීමට ඉවහල්වන ක්‍රමෝපායන් වනු ඇත. නිර්දේශිත කෘෂි පිළිවෙත් තමාගේ වගාවේ අනුගමනය කරවා ගැනීමට වෙනත් සේවක මහත්ම මහත්මියන්ගේ සේවය ලබාගන්නේ නම් ඔවුන් ද ඒ පිළිවෙත් සම්බන්ධව හොඳින් දැනුවත් කළ යුතුය. තවද ඒ ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කිරීමට ඔවුනට අවශ්‍ය හැකියාවද ලබා දිය යුතුය. ඒ සඳහා අඛණ්ඩව දැනුවත් කිරීමේ වැඩසටහන් හුදු සම්පත්දායකයින් භාවිත කර පැවැත්විය යුතුය. තමන්ගේ ව්‍යාපාරයේ දියුණුවට භාවිතා කළ යුතු ප්‍රතිපත්ති ඒ ආකාරයෙන් ම සේවක මහත්ම මහත්මියන් විසින් ක්‍රියාත්මක කරන්නේ ද යන්න පිළිබඳව පසු විපරම් කටයුතු ද ඉඩමිතිමියන් සිදුකළ යුතුය. ප්‍රතිපත්තිවල භාවිතය අවශ්‍ය ආකාරයෙන් ම නොවන්නේ නම් ඒ සඳහා ද තුඩු දෙන සේතු හඳුනා නිරවද්‍ය කිරීමට කටයුතු සැලසිය යුතුය. මෙවැනි මනා කළමනාකරණයක් යටතේ අපරිණත සහ පරිණත වගා තුළින් ශාක්ෂාත් කර ගැනීමට හැකි වගා ඉලක්කයන් හඳුනා ගත යුතුය. අපරිණත වගා සඳහා වගාවේ වයස අනුව ශාක්ෂාත් කරගත හැකි වර්ධන මට්ටම් ද ඒකීය බිම් ප්‍රමාණයක තිබිය යුතු ගස් ප්‍රමාණය ද සඳහා ඉලක්ක ඇති කර ගත හැකි අතර පරිණත වගා සඳහා කිරි කැපීම සහ එකතු කිරීම සම්බන්ධව ගුණාත්මකභාවය නිර්ණය වන කරුණු සහ අස්වැන්න සඳහා ඉලක්ක ඇති කර ගත හැක. ඉඩම් නිමියා, නිවැරදි කෘෂි පිළිවෙත් භාවිතය සහ ඉඩමේ මනා කළමනාකරණය තුළින් මෙම ඉලක්කයන් කරා යෑමට කටයුතු කළ යුතුව ඇත.

වේගය සහ වගා කටයුතු සඳහා අවශ්‍ය කෘෂි රසායනික ඇතුළත් වෙනත් අමුද්‍රව්‍යවල මිල අඛණ්ඩව ඉහළ යන ප්‍රවණතාවයක් වර්තමානයේ දක්නට ලැබේ. මෙහි ප්‍රතිඵලය වනුයේ නිෂ්පාදන මිලද ඉහළ යෑමයි. ස්වාභාවික රඹර් සඳහා ලැබෙන මිල ඒ ආකාරයෙන් ම ඉහළ නැංවීමට ගොවීන්ට

හැකියාවක් නොමැත. ගොවීන් ඔවුන්ට ලැබෙන මිලක් කාරගැනීමට සිදුවනු ඇත. මෙම තත්වයන් යටතේ ගොවීන්ට කළ හැකි දේ වනුයේ ඉඩම්වල ඵලදායිතාවය ඉහළ දැමීමයි. මේ තුළින් රබර් මිල අඩුවන අවස්ථාවේ දී පවා ලාභයක් ලබාගැනීමටත් මිල වැඩි අවස්ථාවලදී වැඩි උපරිම ලාභ ප්‍රයෝජන ලබා ගැනීමටත් අවස්ථාවක් සැලසෙනු ඇත. ඒ තුළින් රබර් කර්මාන්තයේත් රටේ ආර්ථිකයට ලබාදෙන දායකත්වය ද අඛණ්ඩව පවත්වා ගැනීමට හැකි වන අතර එම අරමුණු සාක්ෂාත් කර ගැනීමට පර්යේෂණ ආයතන, උපදේශන සේවාවන් සහ ගොවීන් අතර අන්තෝන්‍ය සහයෝගය අත්‍යවශ්‍ය කරුණකි.